

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 36. Querelæ de Inquisitore Florentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

contra vero rejiciendam dicite, ac redar- Sæcul. XIV.
A.C. 1346.
guendam, utpote damnatam a Romana
Ecclesia! Archiepiscopum Pontium ad-
stringite, ut publice illam coram Clero ac
populo convocatis ejuret, atque contra-
riam affirmet in templis. Si obedire no-
lit, aut post ejurationem suam recidat,
monete hominem, ut intra menses qua-
tuor se nobis sistat. Dabat postremo Ju-
lii anno 1346. At difficilis effectum erat
executio talis citationis: & ecce incom-
modum missionum in terras tam longin-
quas! Audiit quoque Papa, Inquisitores
ex eodem Ordine Minorum parum face-
re adversus Fratricellos in ipsorum pro-
vinciis hærentes: quod non mirandum;
cum essent ejusdem instituti.

§. XXXVI.

Querelæ de Inquisitore Florentiæ.

Florentinus Inquisitor erat Petrus Aqi-
lensis ex hoc ipso Ordine, homo su-
perbus ac pecuniosus, qui lucri gratia
Cardinalis Petri Gomesii Barrosii Hispani F. Vill. l. 12.
c. 57.
Vad. 1346.
procuratorem agebat ad recuperandos
duodecies mille florenos aureos, quos i-
sti debebat societas Acciajolorum fortu-
nis everfa suis. Ille per Magistratum
Reipublicæ in possessionem quorundam
societatis bonorum missus, ac prædem
nactus idoneum per tres apparitores
exeun-

Sæcul. XIV. A.C. 1346. exeuntem e palatio Silvestrum Baroncel-
lum societatis membrum comprehendi
curavit. Hinc oritur in foro tumultus:
captivus apparitoribus eripitur: his am-
putari manus, eosque ad decem annos
exulare primores urbis jubent. Iratus
Inquisitor, sibi que ipsi metuens Senas
abiit; & anathema contorsit in primo-
res Præfectumque Florentiæ; quam di-
vinis interdictam reliquit, si sex intra
dies ipsi non redderetur Silvester ca-
ptivus.

Florentini ab anathemate ac interdi-
cto appellantes ad Papam, miserunt A-
ventionem sex Legatos cum Oratore Rei-
publicæ. Ferebat quinquies mille floren-
nos numeratos Acciajolorum nomine
solvendos Cardinali: ac septies mille re-
liquos certis spatiis pensum iri Reipubli-
cæ nomine spondebat. Præterea exhibebat
scripta testimonia, quæ Inquisito-
rem faciebant repetundarum reum: pa-
tebatque, ut ajebant, eum intra biennium
plus septies mille florenos diversis a civi-
bus obtentu hæresis exegisse. Et ta-
men Joannes Villanus hoc loco testatur,
nunquam alias Florentiæ pauciores fuis-
se hæreticos. At pecuniæ conflandæ
causa, subjungit ille, Inquisitor eum, qui
vel minimam contra Deum vocem pro-
tulerat, aut usuram esse noxam letalem
negaverat, grandem ad summam, proat
dives

dives erat, condemnabat. Legati a Pa-
 pa & Cardinalibus comiter accepti, cum
 in senatu publico Inquisitorem malæ fi-
 dei ac repetundarum convicissent, obti-
 nuere, ut censure, quas pronunciaverat,
 suspenderentur.

Tum Florentini, sicut Perusiæ, ac in
 Hispania, & alibi factum fuerat, sanxe-
 runt, ut ne Inquisitor aliquis præter suum
 officium alii se negotio immiscere, aut
 privatum quenquam ad pœnam pecunia-
 riam, sed ad ignem, si esset hæreticus,
 damnare posset. Ademptus Inquisitori
 carcer, quem Florentia ei concesserat:
 statutumque, ut illos, quos in posterum
 caperet, ad reos cæteros in carceres pu-
 blicos mitteret. Decretum insuper of-
 fensionem & querelarum ansas tollendi
 gratia, ut nec Prætor, nec Administer ju-
 stitiæ, nec ullus Magistratus Inquisitori
 aut Episcopo petenti apparitorem daret
 vel potestatem injiciendi manus in ci-
 vem aliquem sine consensu primorum ur-
 bis: ut Inquisitori habere sex tantum fa-
 miliares instructos armis ad nocendum,
 nec talia portandi copiam numero majo-
 ri facere liceret: ut Episcopus Florenti-
 nus duodecim, Fesulanus sex domesticis
 contenti essent. Scilicet hanc etiam
 dioecesim complectebatur Florentinum
 territorium. At Inquisitor Petrus Aquilen-
 sis plus ducentis quinquaginta civibus
 arma

Sæcul. XIV.
 A. C. 1346.

Sæcul. XIV. arma gerendi facultatem concesserat:
A. C. 1346. quæ res ei quotannis ferebat mille florenos aureos vel amplius: ac Episcopis serviebat ad amicos sibi parandos.

Postquam Legati Avenione discesserant, res non habebat finem. Cardinalem Barrosium pactione, quam cum ipso fecerant, haud contentum etiam Inquisitor Avenionem profugus exacerbabat. Ergo ille a Papa obtinuit, ut Romanam ad curiam de integro citarentur Episcopus Florentinus, & cuncti Præsules, qui non observaverant interdictum, primoresque cum aliis Magistratibus urbis: quæ propterea contra Ecclesiam graviter commota Oratorem iterum ad curiam Romanam misit. Sed ideo præcipue accersebantur, quod Papa vellet Florentiam recantare quædam prioris anni edicta juribus Cleri contraria. Reapse 4 Apr. 1345 Florentiæ Magistratus per legem statuerant inter alia, ut Clericus, quicumque laicum in materia criminosa offenderet, sine respectu dignitatis in bonis suis, aut in corpore puniri posset a Magistratu profano; atque, ut quivis Clericus laicusve, qui sua in causa privilegium a Papa vel Legato aliquo impetraret, non audiretur ab ullo Magistratu; sed ii, qui sanguine illum contingerent, per manus injectionem in bona vel corpora sua cogentur eundem adducere, ut privile-

J. Vill. l. 12.
c. 42.

vilegium abdicaret suum. Tales erant leges, quas Papa volebat tolli tanquam libertati ecclesiasticæ noxias.

Sæcul. XIV.
A.C. 1347.

§. XXXVII.

Universitas Pragensis.

Novus Romanorum Rex Carolus IV per decessum Regis Joannis parentis sui 26 Aug. 1346 in Cressiacensi prælio necati factus Bohemiæ Rex, ut hoc regnum illustraretur, Papam precibus permovit suis, ut Pragæ primaria ejus urbe Universitatem institueret, ibique tradidit facultates cunctas in posterum, ac Professores cum Academicis vellet frui privilegiis omnibus, quibus Universitates aliæ gauderent. Adjungit Papa: Qui litteras ibidem didicerint, docendique copiam & Doctoris titulum poposcerint, ducentur ad Archiepiscopum Pragensem: qui congregatis ejusdem facultatis Professoribus per se aut per aliud periclitabitur Candidati eruditionem; atque si solidam viderit, ei potestatem dicendi, nomenque Doctoris dabit. Diploma scriptum est 26 Jan. 1347. Rex Carolus, ut illo seculo, satis doctus in Germania & Lutetiæ sedulam litteris operam navarat: ac egregie conditam dotatamque novam Universitatem suam ita perficere curavit.

Vita PP.

p. 253.

Trith. Chr.

Hirs. an.

1346. 1360.

Rayn. 1347.

n. 11.

Histor. Eccles. Tom. XXIII.

P p ravit,